

ชื่อเรื่องการค้าค้านว่าแบบอิสระ

ผลของการกระจายรายได้ที่มีต่อการลดความยากจนหลัง

ปี ค.ศ. 2000

ผู้เขียน

นางสาวจิรนนท์ เตชะนันท์

ปริญญา

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้าค้านว่าแบบอิสระ

ผศ.ดร.คมสัน สุริยะ

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

อ.ดร.ชูเกียรติ ชัยบุญศรี

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มุ่งศึกษาผลของการกระจายรายได้ที่มีต่อการลดความยากจน และผลของการกระจายรายได้ที่มีต่อความยืดหยุ่นของการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่มีต่อความยากจน (ความเร็วในการลดความยากจนเมื่อรายได้ประชาชาติสูงขึ้น) โดยใช้ข้อมูลแบบ Panel data ของธนาคารโลก (World Bank) ซึ่งประกอบด้วยประเทศจำนวน 70 ประเทศ และครอบคลุมช่วงเวลาระหว่างปี ค.ศ. 2001 – 2010 การศึกษานี้ได้ใช้แบบจำลอง Panel data analysis แบบ Fixed effect และ Random effect แล้วทดสอบว่าแบบจำลองไหนที่มีความน่าเชื่อถือมากกว่ากันด้วย Hausman test ผลการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมแล้ว การกระจายรายได้ไม่สามารถช่วยลดความยากจนลงได้ แต่สามารถช่วยได้ในทวีปบางแห่ง คือ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในขณะที่รายได้ประชาชาติต่อหัวที่เพิ่มขึ้นไม่สามารถทำให้ความยากจนลดลงได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในด้านการวิเคราะห์ผลของการกระจายรายได้ที่มีต่อความยืดหยุ่นของการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่มีต่อความยากจนพบว่า ทั้งการกระจายรายได้ที่ดีขึ้นและรายได้ประชาชาติต่อหัวที่เพิ่มสูงขึ้นต่างก็ไม่มีผลทำให้ความยากจนลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยกัน ผลการศึกษาดังกล่าวทำให้ประเทศไทยควรดำเนินนโยบายมุ่งส่งเสริมการกระจายรายได้ให้เท่าเทียมกันยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการสร้างงานและสร้างรายได้ในท้องถิ่นชนบทของประเทศเพื่อที่จะให้เกิดผลกระทบไปสู่การลดความยากจนลงได้ในที่สุด

Independent Study Title	Effect of Income Distribution on Poverty Reduction After the Millennium	
Author	Miss Jeeranan Techanan	
Degree	Master of Economics	
Independent Study Advisory Committee	Asst. Prof. Dr. Komsan Suriya	Advisor
	Lect. Dr. Chukiat Chaiboonsri	Co-advisor

ABSTRACT

This study aims to investigate the effect of income distribution on poverty reduction and the effect of income distribution on growth elasticity of poverty reduction. It uses panel data of 70 countries during 2001-2010 provided by the World Bank. It applies panel data analysis both fixed effect and random effect models. It selects a better model by using Hausman test. The findings reveal that, in general, better income distribution cannot reduce poverty in the world. Only in Southeast Asia that income distribution is significant to poverty alleviation. An increasing of per-capita income cannot significantly reduce poverty. For the analysis of the effect of income distribution on growth elasticity of poverty reduction, the study finds that both better income distribution and higher per-capita income do not significantly affect the elasticity. The results of the study suggests that the government should launch the policy that promotes the equality of income distribution especially job creations and income generation in rural communities of the country to make the impacts on the poverty reduction eventually.